



Arrest

nr. 186 689 van 10 mei 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 6 januari 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 december 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 februari 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 maart 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat X en van attaché X, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en van Halgan, provincie Hiiraan, afkomstig te zijn. U bent van de Hawiye clan, subclan Gugundhabe. U woonde van uw geboorte tot uw 10de levensjaar in Beledweyne bij uw grootmoeder. Toen u tien jaar was, trok u in bij uw tante langs moederszijde die te Halgan woont. De rest van uw familie heeft altijd op het platteland in de omgeving rond Halgan gewoond. Toen u trouwde, vertrok u uit het huis van uw tante en woonde samen met u broers, zussen (S., A., M. en An.) en uw echtgenoot. U hebt een dochter, M.M.C.A., die vier jaar oud is. Sinds de geboorte van uw dochter opende u een klein winkeltje en verkocht u thee.

Na de geboorte van uw dochter, scheidde van haar vader, M.A.A.. U trouwde op 10 januari 2015 met A.J.M.. U bent zijn tweede vrouw. U voedde ook nog drie andere kinderen op: Ax., Mu. en Mun.,

respectievelijk 13, 14 en 15 jaar. Zij zijn uw neven en nichten langs moederzijde. Hun moeder is R.M. en hun vader C.C.A..

U beweert dat Al-Shabaab probeerde om uw broer en andere jongeren uit uw buurt te rekruteren onder dwang. Uw vader en broer verschuilden zich op uw aanraden. U werd een eerste keer gearresteerd door Al-Shabaab omdat u dit nieuws van gedwongen rekrutering doorvertelde aan andere mensen. U werd vrijgelaten doordat dorpsouderen u hielpen vrij te komen. Toen uw vader ziek werd, nam uw broer terug contact met u op. Toen u samen met uw vader en broer op straat stond, werd u omsingeld door een vijftiental mannen van Al-Shabaab. Zij schoten naar jullie. Uw vader en broer overleefden dit niet. U rende weg, maar enkele mannen konden u toch nog arresteren. Ze brachten u terug naar het oude politiekantoor waar u vijf dagen werd vastgehouden. Na deze vijf dagen nam een man u mee en hield hij u vast in zijn huis. U werd fysiek en seksueel mishandeld. Toen er op een nacht schoten te horen waren, liep hij naar buiten en kon u ontsnappen. U ging naar Mogadishu en van daaruit ging u met een man mee naar Soedan en Libië. Daarna reisde u verder met de boot naar Italië. Daar nam u de bus naar België, waar u aankwam op 9 juli 2015. U vroeg een dag later asiel aan.

U legde een medisch attest van uw besnijdenis voor (dd 24 november 2015) en een lidkaart van GAMS. Verder diende u een gynaecologisch-chirurgisch verslag in (dd 26 februari 2015) met een diagnose van een vulvaire cyste. U verklaarde dat u vreest dat uw dochter M.M.C.A., die u achterliet in Somalië toen u er vertrok, eveneens besneden zal worden.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

U verklaarde Somalië, uw land van herkomst, te zijn ontvlucht, omdat u verdere vervolging vreest door Al-Shabaab, omdat u nieuws over hun gedwongen rekruteringen verspreidde en u vreest dat uw dochter M.M.C.A., die u achterliet in Somalië toen u er vertrok, net als u besneden zal worden, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen aan het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS, p2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Ten eerste laat uw geografische kennis over uw regio van herkomst, namelijk Halgan, het dorp waar u van uw tien jaar tot juni 2015 (toen u dertig jaar was) woonde en waar u de laatste vier jaar een winkel had, te wensen over.

U vertelde over de weg die door Halgan loopt en die van Mogadishu naar Bosaso gaat. (CGVS, p8) Richting Mogadishu komt men volgens u volgende plaatsen tegen: Buurweyn, Jibili, Fiidow, Buurrane, Balcad en Jowhar. (CGVS, p8) Deze zijn inderdaad op de weg tussen Halgan en Mogadishu gelegen, maar er dient te worden vastgesteld dat ze allemaal ver van Halgan gelegen zijn en er tientallen dorpen dicht bij Halgan liggen dan de door u genoemde plaatsen (zie administratief dossier).

U zei dat u de namen kent doordat u mensen ontmoette uit deze dorpjes en u ze tegenkwam tijdens uw vlucht uit Somalië (CGVS, p.8). Het is echter zeer onaannemelijk dat vooral mensen uit deze dorpjes Halgan zouden bezoeken, eerder dan mensen uit de talrijke dichterbij zijnde omliggende dorpen, laat

staan dat u geen enkel nabijgelegen dorp noemt (CGVS, p8). Wanneer u later met bovenstaande geconfronteerd werd en u werd gezegd dat u enkel dorpjes op een grote afstand van Halgan opsomde, gaf u vijf dorpsnamen die rondom Halgan liggen (CGVS, p.15). Er dient te worden opgemerkt dat vier van de vijf dorpen eerder door de interviewer zelf opgeworpen. (CGVS, p15).

Wanneer u verder werd gevraagd of u El-Gargaro/El-Gargar kent, zei u eerst dat het dichtbij Halgan is. Toen u echter gevraagd werd in welke richting het ligt, stelde u uw antwoord bij en verklaarde u dat u geen dorpje kende die zo heet. (CGVS, p10) Wanneer de dorpsnaam Elmitur werd opgeworpen, zei u eerst dat het best wel ver is. Als u werd gevraagd hoeveel tijd het ongeveer neemt om er te geraken zei u dat u geen schatting kan geven, maar dat het best wel dichtbij is. (CGVS, p10) Het komt niet doorleefd – en dus niet waarachtig – over dat u uw antwoorden wijzigt in functie van de door de dossierbehandelaar gestelde vragen.

Verder werd u gevraagd hoelang het duurt voor men in het door u genoemde Buurweyn aankomt wanneer men vanuit Halgan vertrekt. U zei vaag dat het dichtbij Halgan is, maar dat u nooit de auto heeft genomen. (CGVS, p10) Wanneer u werd geconfronteerd met het feit dat u er langs bent gereden op weg naar Mogadishu tijdens uw vlucht, stelde u dat u verstopt was en dat u zulke dingen niet kan herinneren. U was echter niet vergeten dat u er langs bent gereden, terwijl u dat wel eerst beweerde. (CGVS, p10) Bovendien plaatste u Buurweyn eerst in oostelijke richting van Halgan (CGVS, p10), daarna zei u dat het zuidelijk ligt. Wanneer werd gevraagd of Buurweyn voor of na Buloburde komt, zei u dat Buurweyn dichterbij is, terwijl uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat – wanneer je van Halgan komt – je eerst Buloburde tegenkomt en pas nadien Buurweyn. (administratief dossier en CGVS, p15). Verder plaatste u Muqakoor/Muqakori noordelijk ten opzichte van Halgan, terwijl het oostelijk ligt. Toen u gevraagd werd of Muqakoor dichterbij of verder dan Gadoon ligt, een ander dorp dat u beweerde te kennen. U zei verkeerdelijk dat Muqakoor dichterbij is, hoewel Muqakoor minstens vijf keer verder van Halgan ligt dan Gadoon. (administratief dossier en CGVS, p.14).

Dat uw kennis betreffende de geografie van de regio rond Halgan, het dorp waar u van uw tien jaar tot juni 2015 (toen u dertig jaar was) woonde en waar u de laatste vier jaar een winkel had, dermate beperkt is, is opvallend, daar van iemand die er zolang woonde en er een winkel had dus ongetwijfeld vaak in contact kwam met handelaars en kopers van buiten Halgan een uitgebreidere kennis ter zake mag verwacht worden.

Ten tweede blijkt uit uw gehoor voor het Commissariaat-generaal dat uw algemene kennis van het Somalische clansysteem bijzonder beperkt is.

U verklaarde Jejeel te zijn. U somde uw persoonlijke clanlijn op. (CGVS, p11). U plaatste Jejeel meteen onder Gugundhabe. Verschillende bronnen bevestigen echter dat Jibedi een subclan van Gugundhabe is en dat Jejeel op zijn beurt een subclan van Jibedi is (zie administratief dossier). Wanneer u omgekeerd werd gevraagd of u Jibedi kende, gaf u aan de clan niet te kennen (CGVS, p.11). Als subclans van Gugundhabe gaf u Gaaljeel, Baadicade en Jidle, terwijl Jidle een broer is van Jibedi en Baadicade een subclan van Jibedi. Wanneer er achter subclans van Hawiye werd gevraagd, kon u enkel Abgaal en Hawadle geven. Toen u gevraagd of er nog subclans van Hawiye zijn, gaf u aan van wel, maar u ze niet kent (CGVS, p.11). Dit is opmerkelijk aangezien uw eigen clan, Jejeel, afkomstig is van de Hawiye. Verder kon u de subclans van het door u genoemde Abgaal niet geven. (CGVS, p12) Wanneer er subclans van het door u genoemde Hawadle werden gevraagd, gaf u er twee, namelijk Yusuf en Maxamuud Yusuf. Toen u daarna gevraagd werd de clanlijn van uw dochter te geven, gaf u aan dat zij behoort tot de Hawadle-subclan Xasan. Het is opmerkelijk dat u Xasan niet spontaan als subclan van Hawadle heeft gegeven toen er naar gevraagd werd, terwijl Xasan de subclan van Hawadle van uw eerste man en dochter is. (CGVS, p12). Uw beperkte kennis betreffende de Hawadle – de clan van uw eerste man en dochter – is des te frappanter, daar u zelf bevestigde dat in Halgan enkel Hawadle wonen (CGVS, p12).

Verder gaf u aan dat in Hiiraan onder andere de Jareer weyne clan woont. Uit informatie waarover het cgvs beschikt blijkt dat dit een minderheidsclan is (zie administratief dossier). Echter, wanneer u gevraagd wordt welke minderheidsclans in Hiiraan wonen, antwoordde u enkel met de algemene benaming 'Boon' en andere minderheidsclans kon u niet noemen (CGVS, p.12-13).

Wanneer het aspect 'clan' na de pauze verder bevroegd werd en u gevraagd werd naar Gorgarte, vermeldde u correct dat ze Hawiye zijn. Wanneer er naar subclans van Gorgarte werd gevraagd, slaagde u plots in alle subclans van Hawiye, (o.a. Haskul) die u voor de pauze niet wist, wel op te sommen (CGVS, p13). Wanneer er u expliciet gevraagd werd of Gugundabe na Haskum komt, ontweek u de vraag door te zeggen dat het "allemaal soorten van Hawiye" zijn. Als u gevraagd werd wat Karanle is, antwoordde u dat ze onder Jabeel/Jambebe vallen, hoewel ze volgens verschillende bronnen net als Jabeel/Jambebe een directe subclan van Hawiye zijn.

Bovenstaande vaststellingen zijn uiterst bevreemdend gezien het belang van clankennis in de Somalische samenleving. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat in de

Somalische samenleving clanidentiteit en kennis over familierelaties nog steeds belangrijk is, zowel bij adolescenten als bij volwassenen (zie informatie in administratief dossier).

Ten derde laat uw socio-politieke kennis over uw regio van herkomst te wensen over.

Zo wist weinig informatie te geven over gevechten in de buurt van uw woning. U kon enkel vaag zeggen dat er "altijd gevechten zijn tussen al-Shabaab, Djiboutiaanse troepen en AMISOM" (CGVS, p19). De enige keer dat u een gevecht min of meer kon situeren in de tijd, betreft een gevecht in Halgan die plaatvond toen u al in België was. (CGVS, p19) U vertelde verder over de Unie van Islamitische rechtbanken. Volgens uw verklaring gingen ze in 2006 weg uit uw dorp, kwam dan Hizbul Islam aan de macht tot 2009 en daarna kwam Al-Shabaab. (CGVS, p18) U vertelde dat de leider van de Islamitische rechtbanken Maxamed Weheliye Odowa is. Volgens onze info is Mohamed Weheliye Odowa echter een leider van Hizbul Islam. Verder linkte u Ahlu-Sunna Wal Jama'a aan Hizbul- Islam, terwijl zij vijanden zijn van elkaar en al enkele keren elkaar hebben aangevallen in uw regio. (CGVS, p20) Verder kent u Omar Hashi Aden niet, terwijl hij in Halgan in 2008 een publieke toespraak hield en in het algemeen actief is in de regio van Hiiraan. (CGVS, p20) Een groepering met de naam Shabelle Valley State/Maamulka Dooxada Shabelle kende u niet (CGVS, p20), wat erg frappant is daar uit informatie blijkt dat ze in 2011 vochten tegen Al-Shabaab in uw dorp (zie administratief dossier). Verder gaf u aan dat de Somalische troepen nooit in Halgan gekomen zijn. (CGVS,p19) Toch is het CGVS op de hoogte dat het Somalische leger verschillende keren aanwezig was. Zo werden er op verschillende momenten (bijvoorbeeld 22/6/2003, 4/12/2003, januari 2012, juli 2012, 22/12/2010, maart 2014, augustus 2014) Somalische soldaten gedood en viel het Somalische leger ook islamistische milities aan in Halgan (zie administratief dossier).

Verder zei u dat u nooit internationale organisaties heeft gezien in Halgan, hoewel volgens de informatie van het CGVS verschillende organisaties aanwezig waren in Halgan. Zo waren er o.a. in 2010 Mercy USA, InterSOS, SIFA en UNICEF aanwezig (zie administratief dossier).

Uw gebrek aan kennis betreffende de machthebbers in de regio Hiiraan, en meer specifiek in Halgan, is frappant.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Halgan gelegen in de regio Hiiraan. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Halgan heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve kan betreffende de door u aangehaalde vrees voor besnijdenis van uw dochter M.M.C.A. worden opgemerkt dat u verklaarde dat u haar - samen met de andere kinderen waar u voor zorgde - in Somalië achterliet bij uw moeder. Vermits uw dochter zich niet in België bevindt, maar ze volgens uw verklaringen in Somalië verblijft, kan de gegrondheid van de door u aangehaalde vrees voor besnijdenis voor uw dochter niet nagaan worden, laat staan dat kan worden vastgesteld of uw dochter al dan niet besneden is (CGVS, p6 en 24).

In het kader van uw asielaanvraag legde u een medisch attest van uw besnijdenis voor (dd 24 november 2015), wat niet in twijfel getrokken wordt, maar verder uw afkomst niet aantoonst en niet relevant is voor uw asielaanvraag. Verder legde u een lidkaart van GAMS neer, wat enkel aantoonst dat u lid werd van deze organisatie tegen VGV. Verder diende u een gynaecologisch-chirurgisch verslag in (dd 26 februari 2015) met een diagnose van een vulvaire cyste, wat niet relevant is voor uw asielaanvraag. U legde geen identiteitsdocument voor die uw Somalische nationaliteit zou kunnen bevestigen. U legde geen documenten voor waaruit uw reisweg moet blijken.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien

regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 4 november 2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor geconfronteerd met de vaststelling dat uw beweerde herkomst uit Somalië niet overtuigend was (CGVS, p13). Er werd voorts benadrukt aan het begin van het gehoor (CGVS, p2) dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.2. Stukken

Bij haar verzoekschrift voegt verzoekster een "Advies van het UNHCR" van 9 oktober 2009 in het kader van een toenmalige Somalische asielzaak.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 6 januari 2017 een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoekster stelt vast dat de commissaris-generaal "geen kritiek heeft op de kennis van de verzoekende partij over Halgan zelf". Zij meent dat zij spontaan verklaringen aflegde "over de directe leefomgeving van de verzoekende partij zelf".

Zij stelt dat het *“inderdaad iets moeilijker (wordt) wanneer het gaat over omliggende dorpen, doch dit is niet meer dan normaal”,* aangezien zij *“de meeste van deze dorpen slechts (kende) van ‘horen zeggen’ en er zelf nooit geweest (is)”.* Zij meent dat *“van haar moeilijk een exacte kennis van de wijdere omgeving van Halgan verwacht (kan) worden”.* Zij benadrukt dat zij wél een aantal dorpen kon opnoemen waar zij tijdens haar vlucht gepasseerd is en dat zij *“ook de meeste door de interviewer opgeworpen dorpen weet te situeren”.*

Wat haar clankennis betreft, meent zij dat de commissaris-generaal zich *“fixeert op details”.* Zij stelt dat *“zij haar eigen clan (kent), maar zij (kan) niet schematisch alle subclans van ‘hawiye’ opsommen, doch slechts een paar”.* Zij voert aan dat *“zoals hierna wordt gesteld is het nu éénmaal niet zo dat alle Somali's met een uitgewerkte clanfamiliekaart in hun hoofd rondlopen”.*

Verzoekster verwijst naar een advies van professor Abbink waarin gesteld zou worden dat *“veel Somali's gewoonweg niet alle clans en (kleine) dorpjes uit hun omgeving kennen”,* dat *“er wordt, op onredelijke wijze, veel te veel kennis verondersteld van de vele gradaties, de segmentaties en de subgroepen van de Somalische clans, die 90% van de Somali's helemaal niet heeft”* en dat *“vele Somaliërs niet kunnen lezen of schrijven en de vele kleine dorpjes – (...) – niet (kunnen) kennen”.*

Verzoekster is van oordeel dat evenmin een *“encyclopedische kennis”* verwacht kan worden aangaande de politieke vragen. Zij stelt *“dat ze wel degelijk weet had van heel wat gevechten en –terwijl ze in Halgan verbleef– dat de regering éénmaal de macht effectief overnam”.* Zij meent dat uit de bronnen in het administratief dossier niet blijkt dat er na het terugtrekken van Al Shabaab ook een effectieve machtsovername heeft plaatsgevonden.

Zij voert een schending aan van het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiele motiveringsplicht.

Verzoekster meent dat zij *“wel degelijk een geloofwaardig asielrelaas en een uitgebreide kennis van haar leefomgeving en afkomst”* heeft. Zij klaagt aan dat de commissaris-generaal *“absoluut niet (motiveert) omtrent het asielrelaas van verzoekende partij”.*

Verzoekster vraagt de bestreden beslissing te hervormen en haar als vluchteling te erkennen, haar minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen. In uiterst subsidiaire orde vraagt verzoekster de bestreden beslissing te vernietigen.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is

voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. Voor zover een kandidaat-vluchteling bij de behandeling van zijn asielaanvraag bij de asieladministraties geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen over de streek van afkomst (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoekster voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Er wordt niet verwacht dat verzoekster alle antwoorden kan geven op elke vraag van de dossierbehandelaar maar het geheel van de verklaringen moet wel een bekendheid aantonen met de plaats waar zij jarenlang gewoond heeft, en de problemen aannemelijk maken waarom zij gevlucht is.

2.4. Aangezien verzoekster verklaart op 1 januari 1985 geboren te zijn in Beledweyne, Somalië, maar vanaf haar 10 jaar tot haar 30 jaar in Halgan, Somalië, te hebben gewoond tot haar vlucht in 2015, kan van verzoekster de kennis verwacht worden waaruit kan blijken dat zij opgegroeid is en 20 jaar in Halgan, Somalië, heeft geleefd. Ook al wordt niet verwacht dat verzoekster over alle geografische, maatschappelijke en socio-politieke aspecten van Somalië een gedetailleerde kennis beschikt, dan zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat verzoekster, toen een volwassen vrouw van 30 jaar, haar herinneringen aan haar persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet kan toelichten. Uit het administratief dossier kan blijken dat verzoekster ruim de mogelijkheid werd geboden haar herkomst toe te lichten. Er werden zowel gerichte als open vragen gesteld die verzoekster kon toelaten haar bekendheid aan te tonen met haar streek van herkomst en met haar sociale en maatschappelijke omgeving. Verzoeksters geografische, maatschappelijke en socio-politieke kennis is echter ernstig ontoereikend.

2.5. Vooreerst bleek verzoekster onaannemelijk onwetend over haar geografische omgeving. Zo somde zij verschillende dorpen op de weg die door Halgan loopt en van Mogadishu naar Bosaso gaat (Buurweyn, Jibili, Fiidow, Buurrane, Balcad en Jowhar; gehoor, p. 8), maar noemde zij geen van de tientallen dorpen die dicht bij Halgan liggen dan de door haar genoemde plaatsen en waar desgevallend haar klanten vandaan komen. Over El-Gargaro/El-Gargar verklaarde zij aanvankelijk dat het dichtbij Halgan is om dan later toe te geven dat zij geen dorpje kende dat zo heet (gehoor, p. 10). Over het dorp Elmitur stelde zij enerzijds dat het best wel ver is en anderzijds dat zij geen schatting kan geven van de tijd om er te geraken maar dat het dichtbij is (gehoor, p. 10). Zij kon evenmin aangeven hoelang het duurt voor men in het door haar genoemde Buurweyn aankomt wanneer men vanuit Halgan vertrekt (gehoor, p. 10). Zij plaatste Buurweyn tevens verkeerd in oostelijke richting van Halgan (gehoor, p. 10) en kon niet correct aangeven of het voor of na Buloburde komt. Zij situeerde ook Muqakoor/Muqakori foutief ten opzichte van Halgan en meende dat Muqakoor dicht bij Gadoon ligt, hoewel Muqakoor minstens vijf keer verder van Halgan ligt dan Gadoon (gehoor, p. 14).

2.6. Ook verzoeksters clankennis doet afbreuk aan haar beweerde herkomst. Zo gaf zij haar persoonlijke clanlijn maar plaatste zij Jejeel meteen onder Gugundhabe (gehoor, p. 11), terwijl uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat Jibedi een subclan van Gugundhabe is en dat Jejeel op zijn beurt een subclan van Jibedi is. Verzoekster bleek Jibedi echter niet eens te kennen (gehoor, p. 11). Voorts legde zij foutieve verklaringen af over de subclans van Gugundhabe, kon zij aanvankelijk slechts twee subclans van Hawiye noemen (Abgaal en Hawadle; gehoor, p. 11), hoewel haar eigen clan, Jejeel, afkomstig is van de Hawiye, en kon zij geen subclans van het door haar genoemde Abgaal geven (gehoor, p. 12). Na de pauze tijdens het gehoor kon verzoekster plots wél de subclans van Hawiye opsommen, maar kon zij dan weer niet correct aangeven of Gugundhabe na Haskum komt, noch waar Karanle zich in de clanlijn bevindt (gehoor, p. 13).

Verder kon verzoekster slechts twee subclans van het door haar genoemde Hawadle geven, met name Yusuf en Maxamuud Yusuf, terwijl zij later tijdens het noemen van de clanlijn van haar dochter aangeeft dat zij behoort tot de Hawadle-subclan Xasan (gehoor, p. 12). Verzoekster onwetendheid over de Hawadle is des te frappanter gezien zij zelf stelde dat dat in Halgan enkel Hawadle wonen (gehoor, p. 12). Over de provincie Hiraan beweerde verzoekster dat onder andere de Jareer weyne clan er woont,

terwijl dit volgens voornoemde informatie slechts een minderheidsclan is, en noemde zij als minderheidsclans in Hiraan enkel de algemene benaming 'Boon' (gehoor, p. 12-13).

2.7. Verzoeksters fragmentarische kennis - zoals wanneer zij slechts twee subclans van Hawadle kon geven toen hiernaar gevraagd werd, maar dan later spontaan verklaarde dat haar dochter tot Xasan behoort, een andere subclan van Hawadle - komt ingestudeerd over en toont geenszins een doorleefde bekendheid met het clansysteem aan de hand van familie en kennissen uit haar omgeving. De onwetendheid over haar eigen clan en die van haar dochter, alsook over de clansituatie in haar regio, is frappant gezien de gestructureerde clancontacten het sociaal en economisch leven bepalen in Somalië en de kennis hiervan onmisbaar is voor het dagelijkse leven, het handelsverkeer en bovendien levensnoodzakelijk tijdens gevechten of conflicten. Verzoekster toont dan ook niet aan bekend aan met de traditionele Somalische gemeenschap, noch met haar dorp(s)omgeving en de bewoners.

2.8. Waar in het verzoekschrift verwezen wordt naar een advies van het UNHCR over de zaak van asielzoeker Y., wiens asielrelaas op geen enkele wijze verbonden is met verzoeksters asielrelaas, wijst de Raad erop dat elk asielrelaas op zijn individuele merites wordt beoordeeld en dat aldus de verwijzing naar de feitelijke beoordeling en specifieke omstandigheden eigen aan dit ander, aan verzoeksters asielrelaas vreemd asioldossier, niet nuttig wordt aangevoerd. Daarbij kan nog worden vastgesteld dat professor Abbink's titels wel worden aangevoerd maar er wordt niet duidelijk gemaakt waar hij zijn expertise voor Somalië opdeed. In het bijzonder is van belang of hij in Somalië zelf antropologische studies heeft uitgevoerd of enkel bij de uitgeweken Somalische bevolking en/of vluchtelingen buiten Somalië en bij welke generatie. De Raad ziet evenmin in, noch wordt dit toegelicht, hoe op basis van het UNHCR-advies conclusies zouden kunnen geformuleerd worden naar de wijze van ondervraging in verzoeksters asielzaak. Temeer gezien verzoekster niet ondervraagd werd over "*alle clans en (kleine) dorpjes uit hun omgeving*", zoals het advies aanklaagt, maar over haar eigen clan, de clan van haar dochter en de aanwezige clans in haar regio, alsook over dorpen die nabij Halgan liggen en dus makkelijk bereikbaar zijn, én over (de ligging van) dorpen die zij zelf aanbracht en beweerde te weten liggen.

2.9. Ten slotte legde verzoekster enkel vage en deels foutieve verklaringen af over de lokale machtshebbers in haar regio. Zo stelde zij vaagweg dat er "*altijd gevechten zijn tussen al-Shabaab, Djiboutiaanse troepen en AMISOM*" (gehoor, p. 19) en kon zij slechts één gevecht in Halgan in de tijd situeren, dan nog een gevecht dat plaatsvond toen zij al in België was (gehoor, p. 19), wat tevens op het ingestudeerd karakter van haar kennis wijst, daar eerder verwacht zou worden dat verzoekster zou kunnen vertellen over de gevechten die zij zelf nog meemaakte in Somalië. Voorts beweerde verzoekster dat de leider van de Islamitische rechtbanken Maxamed Weheliye Odowa is, terwijl uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat Mohamed Weheliye Odowa een leider van Hizbul-Islam is. Zij linkte Ahlu-Sunna Wal Jama'a dan weer verkeerdelijk aan Hizbul-Islam, terwijl deze groeperingen net vijanden zijn van elkaar en al meerdere keren in haar regio gevochten hebben (gehoor, p. 20). Verzoekster kende Omar Hashi Aden niet, nochtans iemand die actief is in de regio van Hiraan en in 2008 in Halgan een publieke toespraak hield (gehoor, p. 20). Ook de groepering Shabelle Valley State/Maamulka Dooxada Shabelle kende zij niet (gehoor, p. 20), hoewel uit voornoemde informatie blijkt dat deze groep in 2011 vocht tegen Al Shabaab in haar dorp. Verzoekster meende nog verkeerdelijk dat de Somalische troepen nooit in Halgan gekomen zijn (gehoor, p. 19), wat niet strookt met de informatie in het administratief dossier waaruit blijkt dat het Somalische leger verschillende keren er aanwezig was, dat er op verschillende momenten (waaronder 22 juni 2003, 4 december 2003, januari 2012, juli 2012, 22 december 2010, maart 2014, augustus 2014) Somalische soldaten gedood werden en dat het Somalische leger ook islamitische milities in Halgan aanviel. De stelling in het verzoekschrift dat uit de bronnen in het administratief dossier niet blijkt dat er na het terugtrekken van Al Shabaab ook een effectieve machtsovername heeft plaatsgevonden doet geen afbreuk aan verzoeksters onwetendheid over de groeperingen in haar regio en de pogingen tot machtsovername waarbij gevechten plaatsvonden. Verzoekster gaf ook nog aan dat zij nooit internationale organisaties heeft gezien in Halgan, wat haar aanwezigheid daar geheel ondermijnd, gezien volgens voornoemde informatie verschillende dergelijke organisaties aanwezig waren in Halgan, onder andere Mercy USA, InterSOS, SIFA en UNICEF in 2010.

2.10. Van verzoekster, bij haar vlucht een 30-jarige vrouw die de laatste 4 jaar voor haar vertrek een winkeltje uitbaatte, kan wel degelijk verwacht worden dat zij de aanwezige groeperingen en machthebbers - desnoods niet chronologisch, noch volledig - kan toelichten, weet wie zij moet vrezen en naar wie zij haar professionele activiteiten dient aan te passen. Verzoekster zou desgevallend met anekdotes of met levendige dagelijkse herinneringen moeten kunnen vertellen welke

milities/krijgsheren/groeperingen aanwezig waren in haar regio, gezien dergelijke kennis is om veiligheidsredenen cruciaal is en zij bovendien omwille van Al Shabaab haar land ontvlucht zou zijn.

2.11. Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat verzoekster wél een aantal dorpen kon opnoemen waar zij tijdens haar vlucht gepasseerd is, dat zij *“ook de meeste door de interviewer opgeworpen dorpen weet te situeren”*, dat de commissaris-generaal zich voor haar clankennis *“fixeert op details”*, dat *“zij haar eigen clan (kent)”* en *“dat ze wel degelijk weet had van heel wat gevechten en – terwijl ze in Halgan verbleef- dat de regering éénmaal de macht effectief overnam”*, benadrukt de Raad dat voornoemde flagrante onwetendheden en fouten verzoeksters herkomst uit haar beweerde regio wel degelijk volledig loochenen. Het is niet ernstig dat verzoekster nagenoeg onbekend is met elementaire aspecten van haar eigen onmiddellijk waarneembare, actuele, elementaire en visuele leefwereld - zoals nabijgelegen dorpen, haar eigen clanlijn, de lokale clans, de gevechten en de aanwezigheid van internationale organisaties in haar regio -, terwijl zij wel op andere punten op theoretische wijze kon antwoorden - zoals het louter opsommen van verliggende dorpen op de weg van Mogadishu naar Bosaso (gehoor, p. 8). Dit ondergraaft verder verzoeksters herkomst gezien het niet aannemelijk is dat zij wel theoretische en dus abstracte kennis kon weergeven maar niet deze kennis die in haar dagelijks leven kan worden opgemerkt en zonder voorafgaande kennis kon worden ervaren.

2.12. Waar verzoekster ter terechtzitting problemen met de tolk tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal aanvoert, wijst de Raad erop dat - tot bewijs van het tegendeel - het vermoeden bestaat dat wat in het verhoorverslag, zoals samengevat weergegeven in de bestreden beslissing, opgenomen werd, overeenstemt met wat verzoekster werkelijk heeft verklaard (RvS 26 juni 2002, nr. 108.470). Verzoekster werd op het Commissariaat-generaal meermaals gevraagd of zij de tolk begreep, waarop zij telkens bevestigend antwoordde (gehoor, p. 2, 24-25). Zij stelde weliswaar vaagweg dat de tolk *“een paar woorden”* niet begreep, zonder aan te geven welke woorden, en uit het gehoorverslag blijkt dat de tolk soms de Somalische benamingen van groeperingen moest opzoeken wanneer de interviewer de Engelstalige naam gaf, maar hieruit kan geenszins worden afgeleid dat de tolk verkeerd heeft vertaald, integendeel, het wijst op diens bedoeling alles zo correct mogelijk te communiceren naar verzoekster. Bovendien merkt de Raad op dat verzoekster in haar verzoekschrift geen enkele melding maakt van enige communicatieproblemen met de tolk. Het volstaat niet om, na confrontatie met een negatieve beslissing en pas ter terechtzitting, louter te stellen dat er problemen waren met de tolk. Verzoekster toont aldus geenszins aan dat wat in het verhoorverslag werd opgenomen niet overeenstemt met wat zij verklaard heeft, noch dat de bestreden beslissing gebaseerd is op een onvolledig en onjuist verhoor.

2.13. Uit voorgaande kan slechts overduidelijk worden afgeleid dat verzoekster niet bekend is met Somalië en er ook niet heeft gewoond. De door haar aangehaalde problemen met Al Shabaab, die zich zouden hebben afgespeeld in Halgan, Somalië, zijn derhalve eveneens ongeloofwaardig.

2.14. Wat verzoeksters vrees voor de besnijdenis van haar dochter M.M.C.A. betreft, kan de Raad slechts vaststellen dat verzoekster zonder haar dochter naar België is gevlucht. De Raad ziet dan ook niet in hoe verzoekster of de Belgische asielinstanties haar dochter zouden kunnen beschermen nu zij nog bij verzoeksters moeder in Somalië zou verblijven. Temeer daar geen geloof wordt gehecht aan verzoeksters herkomst uit Somalië, waardoor het verblijf van haar dochter aldaar evenmin geloofwaardig is. Nochtans is het land van herkomst een essentiële factor bij de beoordeling van de besnijdingscultuur in het land, de beschermingsmogelijkheden aldaar en dus het risico op besnijdenis in het algemeen.

2.15. Het medisch attest waaruit blijkt dat verzoekster besneden is, haar lidkaart van GAMS en een diagnose van een vulvaire cyste doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen omtrent haar herkomst. Haar besnijdenis, lidmaatschap van GAMS en vulvaire cyste worden overigens niet betwist.

2.16. Verzoekster brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Verzoekster beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoekster weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

2.17. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoekster voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.18. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad slechts vaststellen dat verzoekster niet aantoonde noch aannemelijk maakt dat zij afkomstig is uit Halgan, Somalië. Het is aan verzoekster om eenduidig te verklaren waar zij vandaan komt en waar zij verbleef vooraleer in België asiel aan te vragen.

2.19. Gelet op het feit dat verzoekster de door haar beweerde herkomst uit Halgan, Somalië niet aantoonde, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Halgan, Somalië.

2.20. Immers voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met betrekking tot de vraag of zij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde, nationaliteit niet volstaan. Het is in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de asielprocedure haar ware identiteit, nationaliteit en land van herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt. Het komt de Raad immers niet toe om over de verblijfplaats van verzoekster voor haar komst naar België te speculeren, noch of zij afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is in de zin van artikel 48/5 § 3 van de Vreemdelingenwet te meer gezien verzoekster op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal en dus veelvuldig de kans heeft gekregen zich toe te lichten. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in haar werkelijke land van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.21. Er wordt geen gegronde middel aangevoerd.

2.22. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

2.23. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien mei tweeduizend zeventien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK